

som helst psykiatrisk patient. Der må ske en indskrænkning af gruppen, og det synes jeg kunne gøres ved at sige, at det kun skal være de patienter, som kunne være omfattet af loven om tvangstilbageholdelse.

I øvrigt savner jeg nogle ting i lovforslaget, og det undrer mig meget, at Retsudvalget ikke har beskæftiget sig med de ting overhovedet. Skal disse patienter, som tvangsmæssigt skal være undergivet en koordinationsplan mod deres vilje, ikke have en patientrådgiver ligesom alle andre psykiatriske patienter, der er undergivet tvang? Og hvor lang tid skal en sådan koordinationsplan strække sig over? Hvorfor har man ikke fra Retsudvalgets side sat en grænse og sagt, at den maksimalt må strække sig over f.eks. 1 år, og så skal den tages op igen? Jeg kunne godt tænke mig at få justitsministeren til at svare på de to spørgsmål, altså om patientrådgiverne og varigheden af koordinationsplanen.

Anne Bastrup (SF):

Dette lovforslag har været gennem en meget besværlig proces, og Det Konservative Folkeparti foreslår nu SF og CD at trække ændringsforslag nr. 4 om børnekonventionen tilbage.

Med hensyn til om det skal ind i lovgivningen, eller om der blot skal være en henvisning til børnekonventionen i udvalgsbetænkningen, har jeg forstået på Det Konservative Folkepartis ordfører, hr. Brian Mikkelsen, at det blot sker med henblik på at genfremsætte ændringsforslaget, når lovforslaget har været gennem fornyet udvalgsbehandling, for at få sikkerhed for, at også Det Konservative Folkeparti med sindsro kan støtte ændringsforslaget. Vi er naturligvis indstillede på at trække det med henblik på genfremsættelse, idet vi naturligvis har en forhåbning om, at det rent faktisk bliver vedtaget ved tredjebehandlingen.

Der er stillet et par ændringsforslag uden for betænkningen, og SF har besluttet at undlade at stemme for begge disse ændringsforslag.

Ændringsforslaget, som er stillet af fru Tove Fergo og fru Yvonne Herløv Andersen, undlader vi primært at stemme for, fordi vi ikke forstår det, og sekundært fordi det – det er i hvert fald mit indtryk – siger noget andet end det, bemærkningerne til lovforslaget beskriver. Min opfattelse er, at udskrivningsaftaler og koordinationsplaner kan man ikke indgå med en patient, medmindre der foreligger en aftale, som naturligvis også skal omfatte, hvad det er

for oplysninger, man videregiver til hvem, for ellers er det ikke en aftale. En koordinationsplan handler ikke om en flom af private oplysninger af fortrolig karakter, som simpelt hen går ud fra hospitalet til flere tilfældige personer, som fru Tove Fergo påpeger.

Der er ingen tvivl om, at vi i Retsudvalget har dyrket lige præcis det spørgsmål ret meget. For det første står der i bemærkningerne, at det kun skal være nødvendige oplysninger, og at personalet under ingen omstændigheder er forpligtet til at videregive oplysninger. Det vil sige, at hvis man af behandlingsmæssige grunde mener, det vil være forkerkt at videregive oplysninger, der ikke er lavet en aftale med den pågældende patient om, er der ikke nogen forpligtelse for personalet på hospitalet til at gøre det; så må de godt lade være.

Det næste er, at det kun skal være nødvendige oplysninger for at sikre, at det rent faktisk ikke af den ene eller den anden grund kommer den pågældende til skade. Nu kommer justitsministeren selvfølgelig herop og afklarer det endnu en gang, og vi har fået optrykt et svar, som justitsministeren har givet undervejs i forløbet, og som siger, at der kommer en vejledning.

Desværre kan vi ikke få flertal for vores ændringsforslag om, at sundhedsministeren skal komme med en bekendtgørelse. Men det personale, der er ansat på de psykiatriske hospitaler, vil jo være forpligtet til at overholde den vejledning, sundhedsministeren kommer med, fordi de er offentligt ansat personale og forpligtet som sådan.

Der er overordentlig stor enighed om, at der skal holdes øje med udskrivningsaftalerne og koordinationsplanerne, og i den forbindelse så vi fra SF's side gerne, at der blev tilknyttet patientrådgivere, når der bliver indgået en udskrivningsaftale eller lægges en koordinationsplan. Men vi har samtidig ansvaret for, at der ikke er nogen mennesker, der tabes på gulvet, at der ikke er nogen mennesker, der ryger igennem et sikkerhedsnet.

Fru Tove Fergo snakker om menneskerettigheder, og vi ved jo godt, at der er steder i det psykiatriske system, hvor der ikke er tilstrækkelig respekt over for patienterne. Men i det omfang, vi har været ude med § 71-tilsynet og andre, har vi netop hørt hele tiden, at der ikke er nogen overlæger, der ville drømme om at videregive oplysninger, som de ikke har talt